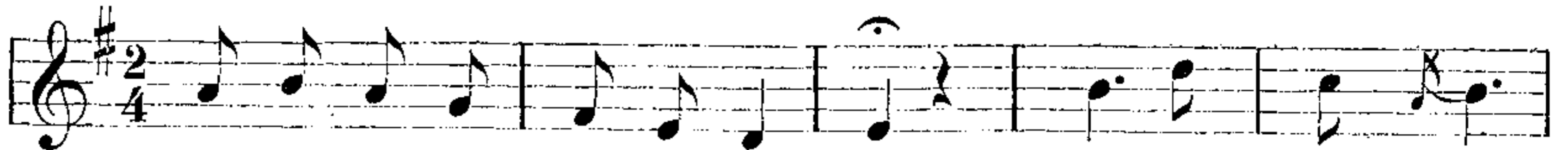

Zdlouhavě.

n e b o :

Za há - jí - čkem za ze - le - ným, za há - jí - čkem

za ze - le - ným o - re dyév - ča voľ - kem je - dným.

Za hájíčkem za zeleným
ej ore dyévča voľkem jedným.

Daľa sem ta za Janýčka,
ej za Janýčka za zbojnýčka.

Ore, ore, preorává,
ej mamka na nu povolává.

Och Janoško čirý zbójnyk,
ej vyé pres hory každý chodnyk.

Pojed, céro, pojed domu,
ej daľa sem ta, nevyém komu.

Každý chodnyk, každú cestu,
ej kerá ke kerému mestu.

36.

Z Velké.

Mě - ě - la ma - ti, mě - ě - la céru pěkným ménem Kate - ri - nu.

Měla mati, mě-ľa céru.
pěkným ménem Katerinu.

Že má v pondělí umříti,
s tým světem sa rozlúčiti.

Tak si ona nad ňú védľa,
žádnému jí dat nechťeľa.

Ej, jak v pondělí ráno staľa,
s plejáči sa ubíraľa.

Ej, jak v nedělu ráno staľa,
na ulici zametaľa.

Jak k pólodňu docházaľa,
na slúnečko pohlédaľa.

Našla tě tam cedulenku,
zlatem psanú literenku.

Běžte plejáči obědvati,
a já půjdu umírati.

Ej, odkažte tam méj materi,
nech ně pošle fěrtoch nový,
ten fěrtošek, ten lenový,
co sem měla k svadbě nový;
tú fěrtošku, tú s pantlama,
co sem si ju šíľa sama;